

שק תפוחים

ו.ו.סוטייב

יצא הארנב עם שק ליער כדי לאסוף פטריות או גרגירים לארנבונים הרעבים שלו. אך ממש להכעיס, לא מצא לא פטריות ולא גרגירים. אבל ברחבת היער ראה פתאום עץ תפוחים. ועל העץ תפוחים אדומים, ועל הארץ תפוחים אדומים, ממש תענוג. לא חשב הרבה, פתח את השק שלו והתחיל לאסוף תפוחים. הגיע עורב. התיישב על גדם עץ ומקרקר "קרע! קרע! איזו שערורייה! יבוא מי שלא יהיה ויאסוף? לא ישאיר אף תפוח?" "אל תקרקר סתם" אומר הארנב "יש כאן מספיק תפוחים לכולם. ואצלי בבית יושבים ארנבונים רעבים." אסף הארנב שק מלא תפוחים. שק כבד, לא ניתן להרים על הגב. בקושי הוא משך אותו על שביל

והארנב המשיך הביתה.
הולך הארנב ביער וכאן מכל הצדדים רצים אליו
סנאים צעירים וקוראים במקלה "דוד ארנב! דוד

ארנב! תן לנו תפוחים!"
אין מה לעשות, צריך שוב לפתוח את השק.

ביער.. ופתאום ראשו נתקל במשהו רך. הרים
הארנב את עיניו ורואה - דוב עומד לפניו.
"מה יש לך בשק?" שאל הדוב. הארנב התעשת,
פתח את השק ואומר "הנה.. תפוחים.. תתכבד-נא

סבא דוב!"
טעם הדוב תפוח אחד. "תפוחים טעימים! מרננים!"
אמר. אסף הדוב חופן גדול תפוחים והלך לו.

בדרך הביתה פגש הארנב את הקיפוד, חברו הטוב.
 "לאן אתה הולך, ראש קוצני?" שאל הארנב.
 "זהו. יצאתי לאסוף פטריות ולא מצאתי אף פטרייה לרפואה. אני חוזר עם סל ריק."
 "אז קח אצלי קצת תפוחים. קח ואל תתבייש, יש לי מספיק!" אמר הארנב ומילא את הסל של הקיפוד

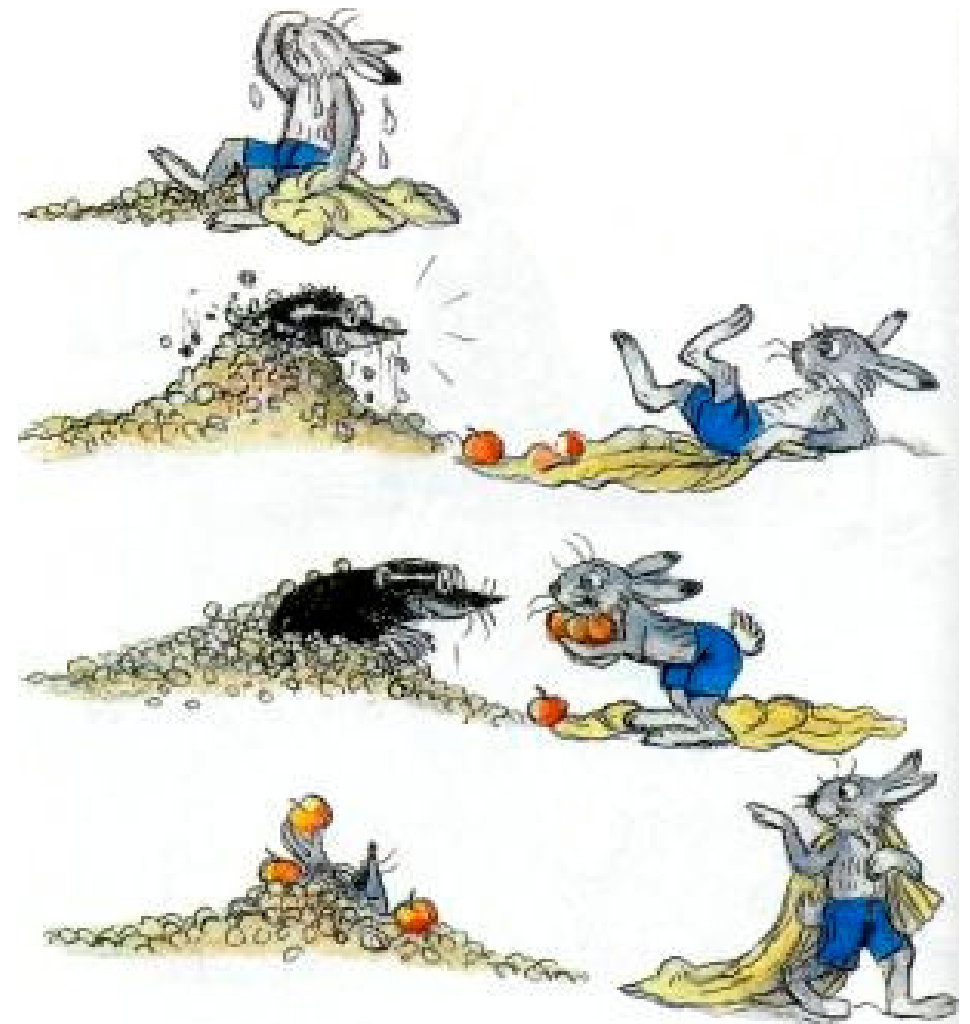
בתפוחים.
 עכשיו הוא יצא מהיער לאחו, ושם ראה עז עם הגדיים שלה. גם אותם כיבד הארנב בתפוחים.

בבית חיכו כבר זמן רב לאבא ארנב. אמא ארנבת
סיפרה לארנבוניו הרעבים סיפורי אגדות כדי שלא
יתגעגעו לאבא.
ואז דפק מישהו בדלת..
נפתחה הדלת ועל הסף עמדו סנאים קטנים עם סל

הלך, הלך הארנב והתעייף. התיישב לנוח על גוש
אדמה, ופתאום.. "תודה חבר!" אמר החולד ונעלם
בתוך האדמה יחד עם שארית התפוחים.

"איזה פלא" לחשה הארנבת.

ושוב נפתחה הדלת ובה עמד הקיפוד עם סל פטריות. "בעל הבית כאן?" שאל את הארנבת. "לא. הוא יצא בבוקר ועוד לא חזר." התנצל הקיפוד, הלך, ואת הסל עם פטריות השאיר לארנבת.

עז השכנה הביאה כרוב וקנקן חלב. "זה לילדים שלך" אמרה לאמא ארנבת. והפלאים נמשכו..

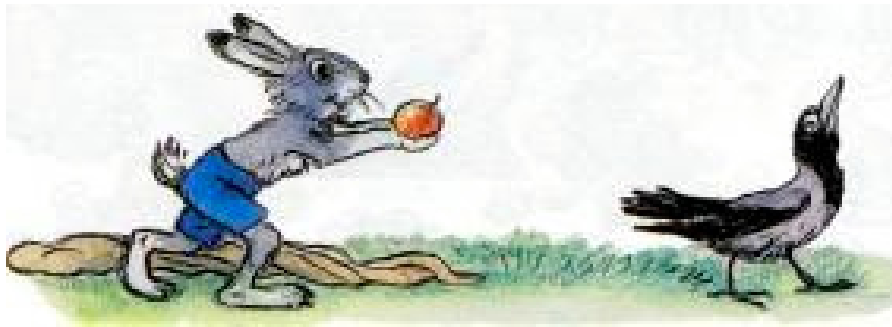
גדול, מלא אגוזים.
"הנה! אמא ביקשה למסור לכם זאת!" קראו הסנאים וברחו.

במכה חזקה התרומם קרש רצפה והופיע ראשו של החולד.

העורב ממשיך לקרקר "קרע! קרע! לכולם נתת תפוחים, אז כבד אותי לפחות בתפוח אחד!" נאנח הארנב, הוציא מהשק את התפוח האחרון: "הנה לך! כרסם לבריאות!"

"אין לי צורך בתפוח שלך. אני שונא אותם! קרע! קרע! איזה טיפש. עכשיו יביא לילדים שלו שק ריק! אני.. אני עכשיו אחזור ליער ושוב אביא שק מלא!" "לך, לך, טיפש. ראה איזה עננים מצטברים. גשם

"זה בית הארנב?" שאל.
"כן, כאן אנחנו חיים" אמרה הארנבת.
"סימן שחפרתי בדיוק!" שמח החולד ומתחת הרצפה נזרקו לרצפת החדר ירקות שונים: גזר, תפוחי אדמה, פטרוסיליה, צנון.
"מסרי שלום לארנב!" קרא החולד ונעלם תחת הרצפה.

שלי.."

"כלומר אתה אוהב תפוחים?"

"או.. או... אוהב."

"ואני אוהב ארנבים!" שאג הזאב והתנפל על הארנב.

מתקרב!"

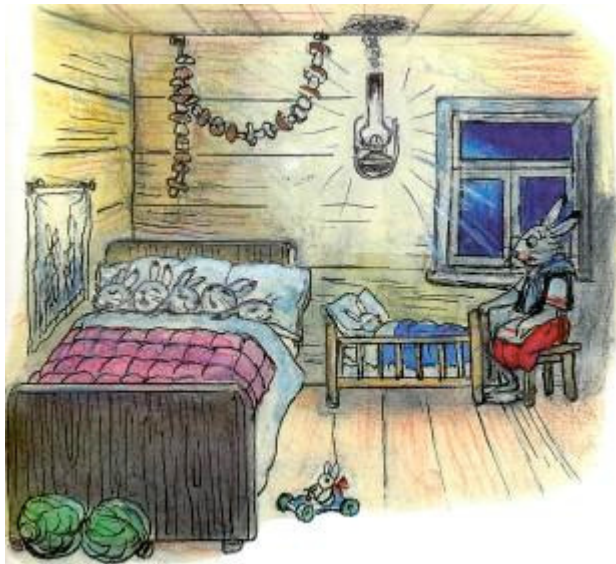
אבל הארנב רץ ליער. וכשהגיע אל עץ התפוח שם ישב.. זאב גדול.

ראה הזאב את הארנב, ליקק את שפתיו ושאל "מה אתה מחפש כאן?"

"אני.. אני רק רציתי לאסוף תפוחים.. לארנבונים"

מאחר בלילה הגיע הארנב לביתו.

בבית ישנו הארנבונים השבעים. רק הארנבת לא ישנה. היא בכתה בשקט בפינת החדר. ואז חרקה

כעת היה השק הריק לתועלת לארנב.

"ארנב מסכן שלי!" קראה הארנבת.
ושוב מכה חזקה הרעידה את הבית.
"זה הוא! הזאב! סגרו את הדלת! תסתתרו כולכם!"

קרא הארנב המבוהל.
צלצלו הזכוכיות, נפתח החלון ובו הופיע ראשו
הגדול של הדוב.
"הנה! קבל מתנה ממני" נהם הדוב "דבש נהדר,
של פרחי תרזה.."

הדלת.
הארנבונים התעוררו: "הידד! אבא חזר!"
הארנבת רצה לדלת וראתה - על הסף עמד הארנב
רטוב כולו.
"לא.. לא הצלחתי להביא דבר.." הוא מלמל בעצב.

בבוקר כל משפחת הארנבות ישיבה לשולחן. ומה
הכל היה שם. פטריות ואגוזים, צנון וכרוב, דבש
וגזר, תפוחי אדמה ולפת..

והעורב הנבזה ישב על אדן החלון והשתומם:
"לא אוכל להבין. איך אפשר להוציא כל כך הרבה
דברים טובים משק ריק?"